

Szujskiego Józefa

Dzielnice: Ochota

Osiedla: Stara Ochota

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1938

Opis

Józef Jerzy Karol Szujski (1835-1883) - historyk, publicysta, poeta, prozaik, poliglota. Pochodził z Tarnowa, być może w jego żyłach płynęła domieszka krwi rodu Habsburgów. Dzieciństwo spędził w Zbyszycach na Dunajcu, początkowo kształcił w rodzinnym mieście, od 1852 roku zaś w gimnazjum św. Anny w Krakowie, po ukończeniu którego wstąpił na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego. Już po jednym semestrze przeniósł się jednak na Wydział Prawniczy. Biegłe władał językiem francuskim, angielskim i niemieckim, bez problemu czytał teksty klasyczne w grece i łacinie. Mimo znakomitych warunków nie ukończył wówczas studiów, do tego - objęty nadzorem policyjnym za działalność patriotyczną - nie mógł objąć żadnej rządowej posady. Wyjechał wówczas do Zbyszyc, gdzie został redaktorem humorystycznego czasopisma "Kwiczoły". W 1861 roku, wraz z żoną, zamieszkał w rodzinnym majątku Kurdwanowie (dziś w Krakowie). Podczas powstania styczniowego był łącznikiem krakowskiej "Ławy" spiskowej z oddziałami Mariana Langiewicza, którym dostarczał broń, wydawał również konspiracyjne piśmko "Naprzód". W 1866 roku był jednym z współzałożycieli miesięcznika o nauce i literaturze "Przegląd Polski". Analizując niepowodzenia Polaków w walce o odzyskanie niepodległości stał się twórcą krakowskiej szkoły historyków, zajmując w niej stanowisko konserwatywne i zostając przywódcą "stańczyków". Przez trzy kadencje - od 1867 roku - zasiadał w galicyjskim Sejmie Krajowym, później był delegatem do Izby Poselskiej austriackiej Rady Państwa a cesarz Franciszek Józef ustanowił go dożywotnim członkiem Izby Panów parlamentu Wiedeńskiego. Już jako autor czterotomowych "Dziejów Polski" oraz "Rysu dziejów piśmiennictwa świata niechrześcijańskiego" został w 1869 roku docentem a po kilku tygodniach nominowany na profesora zwyczajnego na pierwszej Katedrze Historii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kilkakrotnie pełnił kierownicze stanowiska na swojej uczelni, w roku akademickim 1878/79 pełniąc godność jej rektora. Od 1872 roku aż do śmierci był pierwszym sekretarzem generalnym Akademii Umiejętności. W swym dorobku literackim, oprócz wspomnianych prac naukowych (też m.in. "Historii polskiej ksiąg dwanaście", "Opowiadania i rozważania historyczne"), miał także sztuki teatralne ("Królowa Jadwiga", "Śmierć Władysława IV", "Halszka z Ostroga"), poematy dramatyczne ("Wallas") i powieść poetycką "Pan Rożnowa". Zmarł w Krakowie, po kilkunastu miesiącach cierpienia spowodowanych uwiązaniem kręgowego.

Spoczywa:

Cmentarz Rakowicki w Krakowie, pas 47.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1938.01.01
